

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Näringslivsutveckling ”mot alla odds” på landsbygden – idéer och tips från en dansk
- Är beslut om kommunsammanslagningar rationella? – inte avgörande visar pro gradu-avhandling
- ”Landsortsbetonade regioner bör allt bättre kopplas till den regionala utvecklingen” – näringsminister Mauri Pekkarinen
- ”Framsteg men ännu inte framme” – professor Eero Uusitalo om redogörelsen över KSSR-processen
- Nytt informationsblad från Levón-institutet
- Kan vindkraften bli den nya landsbygdsnäringsen i kustbygderna?
- Ö i Kattegatt självförsörjande på förnybar energi
- Läs även detta: **Ökat lokalt inflytande i svenska skogar* **Små kommuner förutsättning för riktigt levande skärgård* **Nordregio granskar Ålands landsbygdsutveckling* **Svenska Landsbygdsriksdagen 2012 hålls i Ronneby* **Webbplatsen Landsbygd.fi i ny tappning* **Julledigt för Nyhetsbrevet*

Cit: **”Problemet bakom förslagen om (myndigheternas) samservice är att de bygger på en svag analys av invånarnas kontakter till de offentliga myndigheterna.”**

Forskaren i offentlig förvaltning vid Åbo Akademi Siv Sandberg som menar att det är bättre användning av skattemedlen, och mer medborgartillvänt, att fortsätta förenkla standardprocedurerna, samtidigt som man jobbar på system som gör att folk i glesbygden och i datorvana befolkningsgrupper får sakkunnig skraddarsydd hjälp med svåra myndighetsärenden när det behövs (Finlands kommuntidning nr 9/2009).

”Varje gång en vindmölla skall förnyas kommer alternativa kalkyler in i bilden. En vacker dag när bättre lösningar finns faller möllorna bort. Så gick det för gamla tiders väderkvarnar och hölador, i dag romantiska symboler för landsbygden.”

Lektorn i nationalekonomi vid Åbo Akademi Tore Weijola som anser att användningen av fossila bränslen bör minska och ersättas med förnyelsebara energialternativ, inte med högproblematiserad kärnkraft. Så länge fusionsreaktorn solen finns, har vi också vind-, våg- och vattenkraft. Största hotet mot en hållbar energipolitik utgörs av de traditionella elbolagen (Vasabladet 28.11).

”Erfarenheterna från andra stadsregioner visar nämligen att när man slår ihop landskommuner med en stad så är det stadens system som implementeras trots vackert tal om att bästa praxis skall tillämpas.”

Korsholms- och Kvevlaxbon Daniel Paro som anser att köpkraften i regionen skulle

minska med 40 miljoner och kommunalskatten stiga med 2,5 procentenheter för alla, stadsbor och landsbor lika, ifall man skulle slå ihop ett Stor-Vasa och tillämpa Vasas system (Vasabladet 16.12).

NÄRINGSUTVECKLING "MOT ALLA ODDS" PÅ LANDSBYGDEN – IDÉER OCH TIPS FRÅN EN DANSK

Det är i eller i närheten av de större städerna som flertalet av nya företag i Danmark blir till, medan det på landsbygden eller i utkantsområdena skapas färre företag. Men enligt Stefan Brendstrup från konsultföretaget DAMVAD, behöver det inte vara så här. Han presenterade en serie idéer, hämtade från DAMVAD:s egna studier och undersökningar, kring vad som behövs för att näringslivet ska växa till på landsbygden under ett föredrag på det danska REG LAB:s årskonferens 10.11 med temat *Näringsutveckling "mot alla odds" i utkantsområden och på landsbygden*. Först och främst måste man våga satsa på lokala styrkor, men i ett brett samförstånd. Tänk stort och förankra initiativen brett, var rådet. De initiativ som man till sist väljer, tjänar på om de byggs kring internationella trender för att lättare överleva. Det är även en god idé att bygga in en upplevelse i alla initiativen, vilket medför att de produkter som man skapar, blir lättare att marknadsföra och uppfattas oftare som mer attraktiva. Man måste också se till att ha flera intäktsmöjligheter, fastän nog konkurrensen kräver ett visst mått av specialisering. En del av framgången handlar även om att ha rätt mix av kompetenser för att klara de samlade utmaningarna, icke desto mindre behövs också eldsjälar och företagare för att driva utvecklingen framåt. Bäst resultat får man, om de nätverk som skapas är förpliktigande och har tydliga mål. Till Brendstrup tips hör: skapa först de plattformar som krävs för att få rätt personer att mötas, fakta på bordet underlättar och en analys utifrån samma fakta av nuläget, dra sedan nytta av idéerna för att formulera kriterier för goda projekt som visar vägen, samt ge spelutrymme för dem som till sist skall göra jobbet att fatta egna beslut inom begränsade ramar. *Uppgifterna är från en kortare artikel i Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (19/2009), skriven av dess chefredaktör Per Holmström. Mer om REG LAB:s årskonferens finns (på danska) under http://www.reglab.dk/default.asp?ny_id=67&page=nyhed%5Fvis.*

ÄR BESLUT OM KOMMUNSAMMANSLAGNINGAR RATIONELLA? – INTE AVGÖRANDE VISAR PRO GRADU-AVHANDLING

Som en kollektiv aktör har en kommun olika typer av preferenser i samband med en kommunsammanslagning. I sin pro gradu-avhandling har Irene Prest definierat ett antal preferenser och indelat dem i fyra olika kategorier: rent ekonomiska, strukturella, politiska och språkliga preferenser. Kommunerna har sedan poängsatts med avseende på hur väl respektive kommuns egennyttan har maximerats (definierad rationalitet i studien) i den aktuella kommunsammanslagningen – ju högre poäng, desto högre grad av rationalitet. Undersökningen omfattar alla parter i 44 godkända kommunsammanslagningar och 21 planerade, men icke-godkända kommunsammanslagningar under åren 2006-2009, totalt 179 kommuner. Högsta poäng för ekonomisk rationalitet (knappt 17 procent av de undersökta kommunerna) uppvisar Kodjoki och Pyhärinta, medan Villnäs och Yläne toppar listan över de kommuner som uppvisar en hög grad av strukturell rationalitet (15 procent av kommunerna). Bland de kommuner som uppvisar hög grad av politisk rationalitet (knappt en tredjedel av kommunerna) finns bl.a. Kajana, Karleby och Vörå. Föga överraskande uppvisar över 80 procent av de undersökta kommunerna en hög grad av språklig rationalitet. Studien visar ett statistiskt signifikant samband mellan de olika typerna av rationalitet. Det finns ett negativt samband mellan graden av rent ekonomisk rationalitet och graden

av politisk rationalitet, vilket innebär att en kommun som uppvisar en hög grad av rent ekonomisk rationalitet tenderar att uppvisa en låg grad av politisk rationalitet, och vice versa. Förklaringen är att olika typer av kommuner till viss del använder olika typer av rationalitet i samband med en kommunsammanslagning. Kommuner som maximerat sin rent ekonomiska egennytta, tenderar ofta att vara landsbygdskommuner och ha få invånare, medan kommuner som maximerat sin politiska egennytta tenderar ofta att vara stadsaktiga eller tätortskommuner med överlag fler invånare än kommuner som uppvisat andra typer av rationalitet. Ekvationen går således inte ihop: *Det är problematiskt för en kommun att maximera både sin rent ekonomiska som politiska egennytta.* Det finns dock ett litet antal kommuner i undersökningen som uppvisar både rent ekonomisk som politisk rationalitet: Jämsänkoski, Maxmo, Nyslott, Pieksämäki, Pikis, Raumo, Seinäjoki och Villmanstrand. Kommuner som visar på en hög grad av politisk rationalitet, tenderar att vara delaktiga i godkända kommunsammanslagningar. Sambandet är emellertid inte statistiskt signifikant, så graden av rationalitet i samband med en kommunsammanslagning verkar inte vara en resultatgivande faktor, när det gäller att avgöra vad som leder till att en kommunsammanslagning i vissa fall godkänns och i andra fall inte. Studien har visat således att olika typer av kommuner till viss del använder olika typer av rationalitet, men att rationalitet inte verkar vara avgörande för om en planerad kommunsammanslagning godkänns eller inte. *Uppgifterna är från en artikel i Finlands kommuntidning nr 9/2009, där Irene Prests pro gradu-avhandling refereras. Hennes avhandling i offentlig förvaltning vid Åbo Akademi deltog i Kommunförbundets tävling om bästa pro gradu 2009 dit universiteten sänder in de bästa avhandlingarna om kommunala frågor. För mer om kommuntidningen med gamla årgångar se webbadressen http://www.kommunerna.net/k_tiedotepankki_2.asp?path=255;264;76738&Lista=1.*

”LANDSORTSBETONADE REGIONER BÖR ALLT BÄTTRE KOPPLAS TILL DEN REGIONALA UTVECKLINGEN” – NÄRINGSMINISTER MAURI PEKKARINEN

Det regionala utvecklingsarbetet i Finland genomförs på ett bra sätt. Under denna och föregående regeringsperiod har vårt land lyckats balansera den regionala utvecklingen, vilket under år av gynnsam ekonomisk tillväxt har varit till och med en betydande prestation – i allmänhet har ekonomisk tillväxt även inneburit regional koncentration. Näringsminister Mauri Pekkarinen vill nu att denna trend skall fortsätta och sprida sig geografiskt än mer balanserat. Den regionala utvecklingen innebär således utveckling för de utmanande regioner som under åren ständigt varit föremål för en aktiv regionalpolitik. Den regionala utvecklingen omfattar numera även till sin konkurrenskraft starka regioner, metropolregionen inberäknad. Enligt Pekkarinen bör vi ha en stark metropol, som fungerar som vår viktigaste port till de globala nätverken. Å andra sidan finns det inom städerna regioner, för vilka man bör inrikta kohesionspolitiska åtgärder. Pekkarinen vill emellertid framhålla, att landsortsbetonade regioner allt bättre bör kopplas till den regionala utvecklingen, till nationella innovations- och kompetensstrukturer. I och med att man åter börjat uppskatta naturtillgångarna ses landsbygden även som en konkurrenskraftsfaktor. Det här ämnet, Den regionala utvecklingens framtid hänger på samarbetsförmågan, tas upp i tidningen *Alue-Integraattori*. Övrigt som behandlas är bland annat:

- Förverkligandet och ansökningsläget för de europeiska regionala samarbetsprogrammen
- Nationell strategisk rapport 2009 om strukturfonderna
- EU:s regionalpolitik i skottlinjen – budgetreformen i stöpsleven
- Nedräkningen för KOKO-starten börjar
- Landskapen medverkar i ELY-centralernas strategiska resultatstyrning
- Det finländska innovationssystemet står inför en förnyelse

- Regionernas strukturförändring tilltar – utredning över regioner med försvagade resurser

Tidningen Alue-Integraattori 4/2009 kan läsas (på finska med svensk resumé) på arbets- och näringsministeriets hemsida under adress http://www.tem.fi/files/25396/Alue-Integraattori_4_2009.pdf. Äldre årgångar av tidningen finns som länkar på adressen <http://www.intermin.fi/suomi/integraattori>.

”FRAMSTEG MEN ÄNNU INTE FRAMME” – PROFESSOR EERO UUSITALO OM REDOGÖRELSEN ÖVER KSSR-PROCESSEN

Regeringen gav sin redogörelse i november till riksdagen över nuläget i kommun- och servicestrukturreformen (KSSR). I KSSR-processen vitaliseras synen på livs- och handlingskraftiga kommuner, vilka har ansvar och makt att säkra hela kommunens bästa och välfärd. Men redogörelsen lämnar frågan om närservicen öppen. Det sägs att man inte klarar sig utan tredje sektorn, men det stannar vid det. Det är en icke obetydlig brist, eftersom många kommuner blir stora. Servicestrukturreformen får inte bara bli ett redskap för centralisering. Redogörelsen behandlar staden skilt, men ur landsbygdens synvinkel framläggs inte några mål och grunder. Bristen är inte liten, då man tar i beaktande landsbygdsområdenas omfattning och deras stora invånarantal i KSSR-projektets målsättning. Då staden och många landsbygdskommuner sammanslås, bildas en ny ”landsbygdsaktig” stad, där avståndet, invånarantalet och serviceenheterna fortfarande är det väsentliga för närservicen. Organiserandet av en ansvarsfull närservice utökas framför allt genom samarbetsformer mellan offentliga och tredje sektorn, till och med oheliga allianser. Byföreningar och andra lokala, branschövergripande utvecklingsarbetande föreningar bör kunna förhandla och komma överens om ordnandet av det praktiska med kommunen. Arrangerandet av kommundelsnämnder här och var eller andra motsvarande samrådsförfaranden utan befogenheter och resurser, motsvarar inte nutidens behov. Det kommer även att ordnas en kampanj, Voimistuvat kylät – Starka byar, med Byaverksamhet i Finland rf och Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp som arrangörer. Under kampanjen tar man fram material och ordnar utbildning kring hur närservice kan ordnas i samarbete. KSSR-processen bör nämligen kompletteras. De här ämnena tar professor Eero Uusitalo bl.a. upp i ledaren för tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus 6/2009. Övrigt som tas upp i tidningens finskspråkiga artiklar är bl.a. följande:

- Service ordnas inte enbart på talko
- Arbete är livets salt
- Grannhjälpgrupper till byarna
- Kultur på byns villkor
- OECD:s landsbygdskonferens grunnade på svar för en förändrande världs behov
- Pohjoisimman Lapin Leaders folk fick businessidéer av landsbygdsföretag i söder

De svenskspråkiga sidorna, *Svenska Spalten*, (8 s) har följande rubriker:

- Världsarvet Kvarkens skärgård – en social konstruktion
- Lilla stora Björkö
- Mentorverksamhet med mjuka värden och känslor vid ägarskiften
- Demokratisk gryning
- Västerbottningar gästade Aktion Österbotten
- Övrigt i denna tidning – subjektiva axplock bland de finskspråkiga texterna

Årets sjätte nummer av tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus utkommer 18.12.

Tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus är språkrör för byarörelsen, de lokala aktionsgrupperna och övriga landsbygdsutvecklare. Tidningen, som getts ut sedan år 2000 och utkommer 6 ggr per år (med normalt ca 36 sidor per nummer), är tvåspråkig med ett

mindre antal svenska sidor. Utgivare är Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf med Eero Uusitalo som chefredaktör och Ritva Salomaa-Santala som redaktör. Svensk Byaservice sköter om koordineringen av de svenskspråkiga sidorna i tidningen. För prenumeration kontakta Sylvia Manninen på tel. 02-738 1761 eller per e-mail sylvia.manninen@kylatoiminta.fi.

Under början av 2010 genomförs den allra första läsarenkäten för Landsbygd Plus-tidningen. Genom den här undersökningen vill man bl.a. få reda på vilka sorts artiklar som intresserar, vilken nytta tidningen är för lokala aktörer och om man genom en nättidning kan ersätta den tryckta Landsbygd Plus-tidningen.

NYTT INFORMATIONSBLAD FRÅN LEVÓN-INSTITUTET

Innehållet i årets tredje informationsblad (3/2009) från Vasa universitets Levón-institut är bl.a. följande:

- Ledaren/Jukka Peltoniemi: Konkurrensförmåga av näringsverksamhetskunnandet
- Ledarskap och organisationernas framtid samt utvecklingsbehov
- 50/50 – Till förmån för skolornas energisparande
- Energidagen 2009 – Energibranschen som arbetsplats
- Kommunernas samarbete en verklig vågrörelse
- Levón-institutet bekantade sig med Kyrolandet
- Funderingar Ari Lampinen: Varför kan man inte inom trafiken övergå till förnyelsebara energiformer?

Informationsbladet (på finska) kan läsas i sin helhet på Vasa universitets hemsida under webbadressen <http://www.uwasa.fi/midcom-admin/ais/midcom-serveattachment-9764/levon09%273netti.pdf>. Äldre nummer av informationsbladet finns som länkar på webbadressen <http://www.uwasa.fi/levon/lehti>.

KAN VINDKRAFTEN BLI DEN NYA LANDSBYGDSNÄRINGEN I KUSTBYGDERNA?

Ekonomisk verksamhet har ibland skadliga verkningar, som ofta kan legitimeras om nyttan är större än skadan. Det gäller såväl stads- som landsbygdsnärings. Vindkraften är en landsbygdsnäring, som har förutsättning att bli verkligt betydande. Den är även en finlandssvensk näring, för den bästa vinden finns i kustbygderna. Nu ställs de viktiga frågorna om vindkraften, men först gäller det att se sammanhanget. Blickarna riktas mot Köpenhamn och Kyoto, för diskussionen om vindkraft är en följd av globala, europeiska och finländska åtaganden för att minska utsläppen av växthusgaser. För att Finland skall klara utsläppsmålen från det rådande Kyotoavtalet, har staten satt målet att vindkraftens kapacitet i Finland skall vara 2000 megawatt år 2020, att jämföras med dagens 150 megawatt. Det rör sig kanske om 700 nya möllor på tio år, beroende på hur stora man bygger. För att få fart på byggandet och investeringarna går Finland in för en s.k. inmatningstariff, vilket betyder att de som producerar vindel garanteras i början ett elpris som är högre än marknadspriset. Dessa pengar samlas in av elkonsumenterna som ett slags miljöskatt. Inställningen till vindkraft har varit avvaktande bland finländarna med en planering som drivits av vindkraftsbolagen, vilka hittills har haft den bästa insynen och den strategiska överblicken av möjligheterna. Medborgarengagemanget kring vindkraften har så här långt dominerats av motståndarna, men det kan svänga när markägare märker vilka pengar det går att göra på vindkraft, när byar och kommuner ser vilka arbetsplatser vindkraften kan skapa. När vindkraften verkligen börjar uppfattas som en landsbygdsnäring i kustbygderna, kan man se fram emot samma utveckling som i Sverige med markägarna i den aktiva rollen. Lantbrukarnas riksförbund (LRF) har gett ut en broschyr (http://www.lrf.se/pagefiles/390/vindkraftens_affarshemligheter.pdf)

som heter *Vindkraftens affärshemligheter*. Där ges rådet att markägarna skall ta initiativet och förhandla med flera vindkraftsföretag för att få så bra avtal som möjligt. Markägarna borde få fyra procent av intäkterna från elförsäljningen. Sverige har dessutom ett system med upptagningsområde kring en mölla, vilket innebär att också grannarna får del av inkomsterna. Samma frågor var uppe på Österbottens svenska producentförbund rf:s (ÖSP:s) höstmöte i Korsholm 14.12 (<http://osp.agrolink.net/sv/nyheter.asp?ref=36>). Vindkraft är bra och dess planering borde ta fart. Här kan markägarna avgöra hur det går för den nya landsbygdsnäringsen. *Uppgifterna är från dagens ledare i Vasabladet (17.12), skriven av dess ansvarige chefredaktör Lars Rosenblad. Ledaren finns på nätupplagan under adressen <http://www.vasabladet.fi/story.aspx?storyID=53462>.*

Ö I KATTEGATT SJÄLVFÖRSÖRJANDE PÅ FÖRNYBAR ENERGI

Danska ön Samsö i Kattegatt är självförsörjande med förnybar energi, då tio vindkraftverk (å 1 megawatt) på land och elva (å 2,3 megawatt) till havs ser till att det flyter mer elektrisk ström från än till ön. Elen från vindkraftverken plus fjärrvärme producerad av halm, flis och solvärme, innebär att öborna producerar mer energi än de förbrukar. Medan dansken i genomsnitt släpper ut omkring 10 ton koldioxid, så ”sparar” varje öbo (4 003 invånare) på Samsö 3,7 ton om året. Tekniken har varit standardvaror, inte det senaste nya på utvecklingsfronten. Av de 420 miljoner danska kronor som har investerats i lokal energiprodukt sedan år 1997, har 14 procent, eller 60 miljoner, varit någon form av stöd från den danska staten eller EU, medan resten är finansierat med banklån och med andelar som lokalbefolkningen själv har betalat. Historien kan sägas börja 1997, då Samsö vann en tävling om bästa plan för att bli en dansk energi-ö. Man hade Søren Hermansen, ledare för den lokala föreningen Samsö Energiakademi, och ett osedvanligt livligt föreningsliv som inte nödvändigtvis hade med energipolitik att göra. Men man engagerar sig i allt möjligt på Samsö. Några av de tio vindkraftverken på land är helt privatägda med Jørgen Tranberg som ägare till ett. Denna höst tjänar han mer på att sälja vindkraftsel till det danska nätet, än på mjölken från sina 150 djur stora besättning. Samsö kommun äger fem av vindkraftverken till havs, medan de övriga är andelsägda. Kommunen gav projektet ryggrad utan att styra och de lokala hantverkarna blev viktiga för att övertyga folk om att ansluta sig till fjärrvärme eller installera solfångare. Bönderna säljer halm till fjärrvärmerna och har upplåtit mark för vindmöllorna. Sedan har en liten krets miljöentusiaster pressat på. Men framför allt har öborna tagit projektet till sig. Många har köpt kraftverksandelar, än fler har anslutit sig till fjärrvärmenätet (när 80 procent av öns hushåll), medan allt färre har kritiserat och protesterat. Strategin har gjort det för att ön skall överleva, för att skapa jobb. Att vara koldioxidneutral och bli en global förebild har kommit senare. Man är en storimportör av utländska besökare. Vill man jämföra koldioxidutsläpp per invånare och år, så kan följande nämnas: Samsö - 3,7 ton, Tanzania 0,1 ton, Kina 3,8 ton, Sverige 5,9 ton, Danmark 9,8 ton, Finland 12,6 ton, USA 20,3 ton och Förenade arabemiraten 37,8 ton. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Staffan Dahllöf, i senaste fredags upplaga (11.12) av Hufvudstadsbladet.*

”Här finns gott om inspiration för ett Åland som just nu funderar på steg två i vindkraftsexpansionen. Vad krävs för att föra ut vindkraften ännu bredare, också till skärgårdskommuner? Hur ska samverkan mellan det privata och det offentliga se ut? Är det här alls något Åland ska satsa på? Oavsett svaren visar Samsöborna en sak. Vindkraft är en fungerande affärsidé som kan föra med sig ny framtidstro för den mest utsatta skärgårdsbygd.” Det här skriver chefredaktören och ansvarige utgivaren för Ålandstidningen Niklas Lampi. Hela texten (från 10.12) kan läsas på Ålandstidningens nätupplaga under adressen <http://www.alandstidningen.ax/article.con?id=20275&iPage=2>.

LÄS ÄVEN DETTA

Ökat lokalt inflytande i svenska skogar

I de skogrika trakterna i Sverige är det inte sällan storskogsbruket som bestämmer över den skog som omger lokalbefolkningen. Men nu har Svenska FSC (Forest Stewardship Council) förhandlat fram ett förslag till ny standard för storskogsbruket – exempelvis Sveaskog, Stora Enso, Holmen m.fl. – som skall godkännas av internationella FSC. Den nya standarden innebär att de stora skogsägarna har skyldighet att samråda med lokala intressenter, som t.ex. byalag och lokala företag, innan de gör slutavverkningar. En framgång är också att FSC accepterar att det är Riksorganisationen Hela Sverige ska levas (HSSL:s) länsbygderåd som definierar, vilka som är de lokala intressenterna i ett område. Enligt Anders Tivell, HSSL:s representant i FSC, innebär förslaget att man inte längre kan köra över lokalbefolkningen. Han ser möjligheter till en god dialog för att undvika att man gör misstag och förstör ett område. Det gäller både lokalbefolkningens rätt till en skog att leva och vara i, liksom de små turistföretagen. Inez Abrahamzon, vice ordförande i HSSL, menar att den nya standarden ger enligt deras uppfattning, ökat inflytande och möjligheter till bättre ekonomiskt utbyte för folket i bygden. *Uppgifterna är från HSSL:s hemsida och finns under adressen <http://www.helasverige.se/kansli/nyheter/visa-nyhet/blog/1/465/2/>. Information om FSC finns på deras webbplats www.fsc-sverige.org.*

Små kommuner förutsättning för riktigt levande skärgård

”Små kommuner är på något sätt en förutsättning för att man ska kunna ha en riktigt levande skärgård. Grundläggande saker som skola, förskola och hälsovård behövs för att man ska klara av att bo långt ute i skärgården”, säger Christer von Essen, kommundirektör för Ålands minsta kommun Sottunga med 130 invånare. Han bytte ut Stockholms innerstad mot ett liv nära naturen och havet. Efter ett par månader i det nya jobbet är von Essen fascinerad av hur samhället på öarna fungerar som en helhet. Alla är på något sätt engagerade i helheten, där styrkan är flexibilitet. Utmaningen ligger i att få folk att flytta ut i skärgården. Kommunen skall stimulera till arbetstillfällen och bostadsbyggande. Även båtturnisterna på väg mellan Finland och Sverige är intressanta, för farleden går genom kommunen. Dessutom skall samarbetet, både med andra skärgårdskommuner och med fasta Åland, byggas vidare. *Uppgifterna är från en notis i Finlands kommuntidning nr 9/2009, skriven av Maria Brommels på tidningsredaktionen. För mer om kommuntidningen se webbadressen http://www.kommunerna.net/k_tiedotepankki_2.asp?path=255;264;76738&Lista=1.*

Nordregio granskar Ålands landsbygdsutveckling

Företaget Nordregio i Sverige skall utvärdera det åländska landsbygdsutvecklingsprogrammet för åren 2007-2013. Landskapsregeringen har beslutat teckna avtal med företaget, där kostnaden för utvärderingen, som skall göras i samarbete med Ålands statistik- och utredningsbyrå, går på 225 520 euro plus moms. Innan slutrapporten läggs fram, skall Nordregio fortlöpande komma med delrapporter. Landskapsregeringen tillsätter en särskild styrgrupp för närmare precisering av utvärderingsplanen. *Uppgifterna är från tidningen Landsbygdens Folk (från 11.12).*

Svenska Landsbygdsriksdagen 2012 hålls i Ronneby

Den svenska Landsbygdsriksdagen 2012 hålls i Ronneby i september. Det blev klart när Riksorganisationen Hela Sverige ska leva hade höstmöte 9.12. Enligt Tommy Svensson, verksamhetsledare på Leader Blekinge som tillsammans med Länsbygderådet i Blekinge organiserar Landsbygdsriksdagen, räknar man med fler än 1 000 deltagare. Arrangörerna tror att det mesta av länets hotellbäddar kommer att bokas för Landsbygdsriksdagen, som pågår i

fyra dagar och omsätter mellan sju och åtta miljoner kronor. Att förlägga det till september är ett bra sätt att förlänga turistsäsongen i länet, som man tror får ett lyft i och med evenemanget. *Uppgifterna är från en notis, skriven av Ann-Marie Andersson, i Blekinge Läns Tidnings nätupplaga. Se adressen [http://www.blt.se/nyheter/ronneby/landsbygdsriksdag-i-ronneby-2012\(1673700\).gm](http://www.blt.se/nyheter/ronneby/landsbygdsriksdag-i-ronneby-2012(1673700).gm).*

Svenska Landsbygdsriksdagen 2010 hålls 6-9.5 i Sunne, Värmland med temat Där generationer möts utvecklas landsbygden.

Webbplatsen Landsbygd.fi i ny tappning

Den förnyade webbplatsen Landsbygd.fi (www.landsbygd.fi) har från och med 15.12 fått såväl en ny layout som nytt innehåll. I fortsättningen ser man en lista på aktuella nyheter och pressmeddelanden på första sidan, där man snart kan prenumerera på dem via RSS. Man kan söka fram kurser och seminarier i evenemangskalendern, såväl enligt region som enligt temaområde. Man önskar att den nya webbplatsen betjänar användarna allt bättre. Utvecklingsarbetet fortgår och kommentarer är välkomna. Nästa år skall bl.a. webbplatsen Rural.fi förnyas. Den är avsedd för den internationella publiken. Landsbygd.fi är webbplatsen för *Programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland* som öppnar en port till landsbygden.

Webbplatsen Landsbygd.fi, som öppnades 1.5.2007, sköts av landsbygdsnätverksenheten som producerar tjänster för landsbygdsnätverket.

Julledigt för Nyhetsbrevet

Nyhetsbrevet tar julledigt och utkommer nästa gång i början av januari. Sjätte numret av Uutiskirje utkommer även nästa gång i januari. Svensk Byaservice önskar Nyhetsbrevets läsare en Fridfull Jul och ett Gott Nytt År!

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@ssc.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.by.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@ssc.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
